

Karanlığın Ruhü

– Ozal · 08 Temmuz 2018

Karanlığın Ruhü

Dağlarda birikirim fukurdarcasına
Her yanım karanlık, gölgem olur
Doğumla güneş güler yüzüme
Büyümemle karanlık kaplar etrafımı
Okyanus olur karartılar bende
Taşlar su olup yol verir bana
Güneşe hasret soğuk bedenim
Toprakla meyveleşip, cisimle anılır
Ey hüviyetin ecdadı diye haykırır
Nedir benden korkunun emsali
Benim toprağımın senden aczi nedir?
Dile gel ecdat karanlık yavru senden söz bekler
Karanlık duvarları beyaza boyadım
Fırçalar şahidimdir kaybolmuşlarıma
Senden mezar gören aczin evlatları
Korkuyla diplere inmeyi tohumlaştırdı
Yerin altında kurulan yeraltı şehirleri
Muuhtaç olduğun yaşam suyun diyarı
Gömdüğün bedenlerin varoluşlarındadır
İtiraf et haykır ki, kalbin yumuşasın
Nefreti suya at, gömdüklerin yeşersin
Sakın korkuyu yeşerteyim deme
Kökün varacağı yer düşmanın yurdudur
Havada uçan kuş su toplamaz
Nedirki kuşlarla yuva kurasın
Sırtının dayadığın gölgenin aydınlığı
Isıtmaz mı ciğerlerini nefes alasin
Ecnebi diye zikrettiğin imansızlar
Kurulu düzenin kolu ve kanadı
Bu körlüğü sana miras birakan
Babanın sana zülüdür
Kalkmayı bilmeyen yavruya ayak olmak
Menfaatin sevgisinden değil

Hüviyetin can suyundan gelir